

OPINIÓ 6 febrer 2023 2.00 h

Fronteres

JOSEP M. SALVATELLA

Sempre n'hi ha hagut i n'hi ha encara avui dia, de fronteres, en molts llocs del món. Segurament no desapareixeran mai més, suposo. El Tractat dels Pirineus, el 1659, va imposar l'actual franja divisòria entre

els estats espanyol i francès. De fet, aquesta carena pirinenca ha assenyalat també des de sempre una fita entre la Catalunya del Sud i la del Nord. Lluís Llach ho recordava, amb forta emoció, amb el seu cant: “Venim del nord, venim del sud, / de terra endins, de mar enllà, / i no creiem en les fronteres / si darrere hi ha un company / amb les seves mans esteses / a un pervindre alliberat. / I caminem per poder ser / i volem ser per caminar”...

El coll de Banyuls ha repetit novament protagonisme aquest any en la qüestió esmentada. Voluntaris d'Espolla per

Fa dos anys que les autoritats franceses van tancar alguns passos fronterers

l'obertura dels passos fronterers van retirar la nit del 20 de gener, amb una retroexcavadora, diverses roques de grans dimensions que barraven el pas d'un costat a l'altre. Aquesta acció es feia, de bon inici, per facilitar l'accés dels visitants rossellonesos a la Fira de l'Oli i l'Olivera, que tenia lloc el diumenge, 22 de gener, en aquesta localitat altempordanesa. L'any passat ja es va haver de fer el mateix, però aquesta vegada han baixat expressament, fins i tot, una de les enormes pedres per exhibir-la a la dita fira.

Fa dos anys que les autoritats franceses van tancar alguns passos fronterers que han unit sempre les comarques catalanes del sud amb les del nord: el coll de Banyuls, entre l'Alt Empordà i el Rosselló; el de Manrella, entre el mateix Alt Empordà i el Vallespir, i els de la Vinyola i d'Age, a la Cerdanya. Segons les autoritats franceses això es feia per impedir l'entrada dels immigrants il·legals i dels terroristes. Una justificació que no s'ha cregut mai ningú.

Des que es van tancar els passos, l'únic que es va reobrir, el maig del 2021, fou el que connecta Tapis amb Costoja. De fet, ben pensat, no té cap sentit tenir tancats aquests passos en un espai Schengen.

Caldria ser sempre ben conscients de la

forta i eterna relació que hi ha d'haver, i que hi ha encara, entre la Catalunya del Sud i la del Nord, tothora unides, agermanades. Una connexió, aquesta, ben ferma, del tot indefugible. Els Països Catalans han de ser una realitat sagrada, ara i sempre.